

"DÂN" KHỐI C HỌC TIẾNG NƯỚC NGOÀI

Trong khi các trung tâm ngoại ngữ mọc lên ngày một nhiều để đáp ứng nhu cầu "người người học tiếng Anh, nhà nhà học tiếng Anh" thì rất nhiều "đệ tử" khối C vẫn coi nhẹ môn học này. Học, thi, học lại, thi lại... ngoại ngữ vô tình trở thành một nỗi ám ảnh cho không ít bạn bè tôi. Sau 4 năm học ngoại ngữ tại trường, nhiều sinh viên tự thú rằng "trình độ ngoại ngữ của mình chỉ là a, b, c"...

Ngoại ngữ - Môn học chính hay phụ?

"Lớp Tiếng Trung của bọn mình phải học vào buổi tối có khi lại phải học cả vào ngày thứ bảy, chủ nhật. Tất cả những môn học khác thì học cùng vào một buổi, riêng ngoại ngữ lại có lịch học riêng, chẳng biết là nó được ưu tiên hay coi nhẹ nữa! Học vào buổi tối là thời điểm vừa đói, vừa mệt mà môn tiếng Trung thì đọc tới méo cả miệng nên hôm nào học tiếng Trung bọn mình cũng phải chuẩn bị khá chu đáo cho cái dạ dày..." - Lan Anh (sinh viên Khoa Đông phương học, Trường ĐHKHXH&NV) chia sẻ. Còn T. Dương, một sinh viên Khoa Báo chí & Truyền thông thì mệt mỏi: "Lớp tiếng Nga của mình học một tuần 2 buổi tối, một tháng là 8 buổi nên vé xe tháng của mình đành vô hiệu do nhà xe chỉ trông xe theo vé tháng tới 18 giờ, ngoài ra là phải đóng 2.000 đồng/xe máy. Như thế, một tháng tiền xe đi học ngoại ngữ còn đắt tiền hơn cả tiền vé xe cả tháng của mình. Mình phải chịu cả hai loại vé xe đó, trong khi môn ngoại ngữ là môn học chính thức..."

Ở những nhóm ngành đào tạo về khoa xã hội thì đa phần sinh viên thi đầu vào là khối C nên việc học ngoại ngữ lại trở thành một thách thức không nhỏ. Chẳng hạn như tại Trường ĐHKHXH&NV, môn ngoại ngữ được chia ra rất

nhiều thứ tiếng cho sinh viên tự nguyện đăng ký theo học như tiếng Anh, tiếng Trung, tiếng Nga, tiếng Pháp. Tiếng Anh là ngoại ngữ được đông đảo sinh viên trong trường lựa chọn theo học nhất bởi tính hữu dụng ngày một lớn của nó. *“Nhiều bạn sinh viên trong lớp mình thiếu nghiêm túc trong việc học ngoại ngữ lắm. Với các thầy, cô khó tính thì họ còn đi đầy đủ để điểm danh, còn dễ tính thì lớp học người đến trước, người đến sau, người ăn, người ngủ, người nói chuyện, đủ cả. Từ đầu năm cho tới giờ lớp chỉ có 25 sinh viên nhưng chẳng bao giờ lớp học đủ sĩ số...”* - một sinh viên lớp tiếng Pháp cho biết.

Khi được hỏi trong lớp học ngoại ngữ có những ai có từ điển, có băng, đĩa phục vụ cho việc học ngoại ngữ thì rất hiếm sinh viên nào sắm đầy đủ những phương tiện đó. Có chăng cũng chỉ là một cuốn giáo trình và quyển vở ghi chép. Cũng chính vì vậy mà trong một lớp theo khảo sát của chúng tôi chỉ có 5/89 sinh viên hiện nay đang sử dụng ngoại ngữ như một nghề làm thêm và có thể sử dụng ngoại ngữ để nuôi sống bản thân nếu như không muốn theo ngành nghề mình đã học...

Những gì “động” lại sau giờ học?

Minh, một sinh viên năm cuối bảo: *“Xong 5 học kỳ ngoại ngữ, mình thờ phào nhẹ nhõm. Hồi học cấp 3, mình được cô giáo ngoại ngữ ưu tiên vì làm lớp trưởng nên dù không chịu học tiếng Anh nhưng điểm vẫn rất cao. Học đại học, ngoại ngữ trở thành gánh nặng của mình nhưng cũng may nhờ có cậu bạn thân học giỏi. Giờ nói mấy câu tiếng Anh thông thường mình cũng chịu. Bạn bè ai cũng ngạc nhiên không hiểu tại sao học tiếng Anh lơ mơ như mình mà vẫn không phải thi lại kỳ nào mới lạ chứ!”* .

Rất đông sinh viên hiểu rõ rằng khi đi xin việc, đa phần nhà tuyển dụng sẽ đòi hỏi ứng viên phải biết tiếng Anh và ít nhất phải giao tiếp được bằng tiếng Anh. Vậy nhưng thói quen ỉ lại, tâm lý “nước đến chân mới nhảy” đã cho phép họ nuôi tư tưởng “đến đâu hay đến đó”. Nhiều sinh viên chỉ tập trung học vào thời gian gần

Mặc dù biết không học ngoại ngữ sẽ rất khó xin được một việc làm tốt, đặc biệt là đối với sinh viên các ngành như Báo chí, Đông phương học, Du lịch học nhưng không phải sinh viên nào cũng có ý thức tự giác học để chuẩn bị hành trang cho tương lai của mình.

tới ngày thi còn những thời gian khác là thời kỳ nhàn rỗi. Có sinh viên còn tự hào rằng “4 năm sinh viên của tớ sướng hơn tiên, gần kỳ thi tập trung vào học trong vòng một tháng là có thể thi tốt. Tiền hết lại có bố mẹ gửi lên cho, học bình thường cũng có thể kiếm được một cái bằng khá để sau này mang về quê cho bố mẹ xin việc”. Học ngoại ngữ không giống như học các môn học khác, nó đòi hỏi quá trình học lâu dài, liên tục. Mặc dù biết không học ngoại ngữ sẽ rất khó xin được một việc làm tốt, đặc biệt là đối với sinh viên các ngành như Báo chí, Đông phương học, Du lịch học nhưng không phải sinh viên nào cũng có ý thức tự giác học để chuẩn bị hành trang cho tương lai của mình.

Ng.Ph (sinh viên năm cuối Khoa Báo chí & Truyền thông) đã kể: *“Lúc đầu mình nghĩ mình sẽ học thật tốt các môn học chuyên ngành, chịu khó đi thực tế viết bài để trở thành một nhà báo giỏi. Một nhà báo giỏi chỉ cần viết thật tốt, không cần phải biết nhiều ngoại ngữ nên mình đã không học ngoại ngữ một cách nghiêm túc. Học chỉ để đối phó thi cử, bây giờ khi bố mẹ nuôi mình là người nước ngoài nhưng muốn nói chuyện với họ mình cũng phải nhờ người khác dịch, mình có rất nhiều tài liệu phục vụ cho nghề báo của mình do bố mẹ mình gửi bên nước ngoài về nhưng mình không thể đọc được chúng...”* .

Một khoá học ngoại ngữ tại các trung tâm có tiếng cũng vào khoảng 1- 4 triệu đồng, còn bình thường cũng là 500.000 - 700.000 đồng. Vậy thì tại sao, sinh viên lại không học với một cái giá rất rẻ ở trong chính ngôi trường đại học của mình? Không biết tới bao giờ việc học ngoại ngữ của sinh viên mới đạt hiệu quả như chính giá trị đích thực của nó?

>> NGUYỄN THỊ NGỌC